

Kvinderne og deres evige klovne

ANMELDELSE / 24.09.15

Bukserne er for det meste nede. Penis er i hånden eller på vej op i den helt forkerte kvinde. Casper Christensen og Frank Hvam er tilbage. Klovner Forever er en morsom, pinlig og til tider begavet fortælling om amoralens uendeligt lange glidebane.

Anton Willemann

De burde have været Anders Fogh Rasmussens børn. De ejede 00erne, og de kiggede sig sjældent tilbage eller længere væk end toppen af bøgehækken på Frederiksberg. Folk uden for København eller den kreative klasse var blot objekter i deres dukkespil. Negative konsekvenser af deres handlinger blev altid sendt videre til sidemanden. Sådan rullede man dengang. Deres armbevægelser fortalte os, at de kunne (og ville) købe hele verden. Men for Frank og Casper var der altid ét problem. Deres modsætning, kvinden, var deres værste fjende. De elskede hende, men forstod hende aldrig. Enten strøg de af sted på druk og utroskab, hævdede sig som machomænd. Eller så var de ynkelige objekter og i sidste ende altid skakmat i deres kvinders feminiserede univers af et villakvarter på Frederiksberg. Derfor greb de altid til den sidste, men moralsk komplekse løsning for at undslippe endnu en fadæse: nemlig løgnen. Igen og igen. Nu er de to snart midaldrende mænd tilbage på det store lærred med deres anden spillefilm. 00erne er fortid, Frank er blevet far, og venskabet er svundet ind til, at Frank må læse om Caspers liv i Berlingske Business. Der er lang vej til fordums storhedstid, forstås.

Casper er øjensynligt ikke klar til barnedåb, Fjälräven og babysvømning. Han flager stadig rundt i designerskjorter, mens han lægger an på Franks barnepiger. I et forsøg på at genstarte karrieren og

forfølge drømmen, pakker han Frederiksberg-villaen ned, smider undulaten (eller påfuglen?) i favnen på Frank og tager datteren Cille med til det moderne samfunds synonym for paradys: Los Angeles. Nu skal drømmen forfølges, karrieren skal tilbage på sporet. Her kan alt åbenbart lade sig gøre, når alt andet fejler. Hvis karrieren i Danmark som DJ, skuespiller eller standup-komiker hænger lidt i bremsen, er der altså altid håb på den anden side af Atlanten. Det må være befriende at vide, hvis man er i den branche.

Klovn Forever er klassisk *Klovn*. De moralske kvababelser er så nedrige og pinlige, at selv Sørine Gotfredsen må have svært ved at få dem til at passe ind i sit spektrum over elendighed og åndløshed. Filmen skæmmes dog af alt for mange pædagogiske og forudsigelige setup-payoffs - dem kommer vi tilbage til - men som spillefilm er den ofte begavet og flere steder ganske spids i sin kønskritik. Resultatet er originalt. De to komikeres pingpong er sublim, og igen og igen får du lyst til bare at kravle ind under biografsædet og blive der, indtil rulleteksterne dukker op.

Flugten

Men først kønskritikken, som siden begyndelsen af midten af nullerne har været et gennemgående tema i *Klovn*. I *Klovn Forever* træder det for alvor i karakter. Hvad er det, Casper og Frank flygter fra? I *Klovn The Movie* er Franks mission at overbevise Mia om, at han bliver en god far. Den overbevisning skal gå gennem hor, druk, kanojagt på Gudenåen og en ufrivillig tur i underhylere på Bøgescenen med alletiders mand, Thomas Helmig, til tonerne af *Stupid Man*. I første del af *Klovn Forever* bliver vi introduceret til de to herrers nye liv. Frank går til babysvømning, holder barnedåb og forsøger at holde styr på hjemmet, som langsomt er ved at blive invaderet af svigerfamilien. Casper hænger som djævelen på Franks skulder og skriger ham ind i hovedet, at »*er det virkelig det, du vil?*« Vil han blive hængende i sit gennem-feminiserede spindelvæv af en villa, hvor han ikke længere kan få fred i sofaen, uden at svigermor sætter sig på skødet for at folde vasketøj?

Så Casper og Frank flygter - igen. Kvinderne har saboteret deres venskab. Frank er blevet tvunget ind i den uduelige faderrolle. Han bliver haglet ned fra alle (kvindelige) sider. Det er en underfundig detalje i filmen, at der kun er kvinder i Franks hjem. Svigerfar hviler sig altid på Franks seng oppe på første sal. Han har også fået nok. Eller Franks valg af litteratur inden sengetid. Bill Clintons 1043 sider lange selvbiografi. Nu skal Frank fandeme lære at forstå, hvordan den perfekte mand gebærder sig. Clinton, som selv er kendt for ikke at kunne styre sine lyster med kvinderne. Altså endnu en mand, der kan det hele, indtil det kommer til det med de damer, dér.

Det er vigtigt at notere, at kvinderne ikke bliver hængt ud i *Klovn Forever*. Kønskritikken i filmen er skarp og begavet, fordi den netop betoner, hvordan det er mændene, som ikke aner, hvordan de skal gebærde sig. Det er Casper og Frank, som er objekterne i kvindernes spil. Så snart Casper ser en sygeplejerske på stuegangen, hiver han en flaske rødvin frem og går på jagt. Eller når de to evigt pubertære mænd skal leje en hund - en grand danois - til deres mægtige houseparty, mister de allerede i svingdøren

til kennelen fatningen. De to kvindelige ekspedienter er storbarmede, fnisende og interesserede i at høre, om Casper er stor - ligesom hunden. Det er banalt, men vores to karakterer falder i med alle legemsdele, og *the great dane* er borte.

Vand er den moderne mands sidste gemmested. Foto fra filmen

De flygter fra kvinderne derhjemme, fordi de ikke ved, hvad de skal stille op. Casper står - inden afgang til Los Angeles - alene i sin herskabsstue - omgivet af designermøbler, som man tvivler på, at han selv har ønsket derind. Da Iben Hjejle skriger Frank op i hovedet, at hun ikke vil overtage Caspers påfugl (!), får Frank lyst til at flygte med. I sit eget hjem forsøger han at få læst den venskabsbog, som de to herrer sammen med Gyldendal og en ghostwriter har fået lavet. Han ender forvist på terrassen i buldrende mørke og silende regn, fordi alle hjørner og hylder i villaen er invaderet af kvinderne. Alene og uden risiko for at blive tordnet ned af kone og svigermor finder han sig selv. Storklukkende og med tårer i øjnene sluger han hver eneste side af venskabsbogen. Op i luften med designerlamper, Almanak-retter til barnedåben og vennen Lars, der - øjensynligt for at imponere konen - har meldt sig ind i Natteravnene. Han vil lige gøre det *ekstra*, som han siger. 00ernes ustyrlige kamphaner indser, at venskabet er det sidste, de har, hvis de ikke vil ende som, ja, et par klovne iført gule natteravnsregnjakker.

Pædagogik

Klovn Forever er desværre også mættet af alt for forudsigelige fortælleskabeloner. Når Frank

ankommer til Los Angeles, får han som det første at vide, at han skal holde sig fra en række bestemte boligkvarterer. Ellers ender han i problemer. Den slags soleklare setup-payoffs er en ærgerlig anke ved *Klovn Forever*. Når biludlejeren fortæller os, at Frank ikke må køre til et bestemt område af byen, så ved vi, at han gør det. Vi ved, at det ender galt. Caspers stuepige er af indiansk afstamning. Hun fortæller Frank, at han ikke må røre ved den drømmefanger, som hænger over hans seng. Piller han den ned eller dasker til den med sine nysgerrige lapper, vil det få grimme konsekvenser. Og hvad gør han? Det kommer heller ikke som den store overraskelse, at Frank totalsmadrer den gode stemning til en fest, da han sviner stuepigens kulturelle baggrund til. Pædagogikken er tung som Caspers efterhåndende laskede ølmave. Vi bliver taget for meget i hånden. *Klovn Forever* er en spillefilm. Det betyder, at instruktøren Mikkel Nørgaard skal stille krav til sit publikum. Det er ikke *Netflix and chill*. Publikum sidder (forhåbentligt) ikke at småsludrer, simultan-tweeter og kører Oreos ind.

Et setup-payoff, der til gengæld virker, er Caspers datter Cille (glimrende spillet af den debuterende Simone Colling). Klædt i hot pants og stram t-shirt spankulerer den uvorne teenager rundt langs swimming poolen, fodrer Frank med papaya eller soler sig, mens hun læser *Catcher in the Rye*. Okay, da Cille første gang fodrer Frank med den modne papaya, ved jeg godt, at det fører til mere. Men præcis hvordan helvede skal bryde løs, fungerer som en kærkommen overraskelse i et ellers skabelondrevet narrativ.

Flugt fra det moderne samfund

Klovn Forever følger den klassiske dramaturgiske model. Vores hovedkarakter skal forfærdeligt meget igennem, før han når sit mål. Han skal jages af råbende, unge, sorte mænd i store biler, han skal fristes af alle byens kvinder, gøre sig uvenner med kendte musikere og sno sig ud af en (mulig) ufrivillig graviditet. Når det igen og igen ender galt for Frank, forsøger han at gemme sig. Men han lever i et moderne samfund. Telefonerne bimler omkring ham, hans kone dukker op på iPad-skærmen, og i Los Angeles kan han end ikke finde ro i sin seng, uden at et gammelt indiansk instrument skal gøre skade på ham. Derfor gemmer Frank sig i vand. Det er en elegant og begavet del af *Klovn Forever*. Vand er det sidste gemmested i det moderne samfund. På Frederiksberg gemmer han sig i babypoolen, bum, han er væk, tror han. Hjemme på matriklen går han udenfor i det silende regnvejr for at læse venskabsbogen. Her i regnen - og mørket - er han i fred. I Los Angeles bliver han frivilligt hængende under vandet, efter at han har lavet en af den slags maveplaskere, der fungerer på alle filmanalytiske planer. Og mod slutningen gemmer han sig under bruserens varme stråler, efter at han har knaldet den mildest talt helt forkerte. Nu står han der, lukker øjnene, mens han forsøger at gnubbe sin penis ren. Vand er Franks eneste helle. Det er hans *safe haven* – for en stund. Her kan ingen hænge ham ud eller fortælle ham, hvor stor en klovn han er. Det er et begavet træk ved filmen og en dejlig alvorlig kommentar til vores samfund. Manden er trængt helt ud under bruseren, hvor ingen kan høre ham.

Klovn Forever er ikke en film, du behøver at se igen og igen. Handlingen kan skrives med saften fra en

halv papaya, og der er som sådan ikke meget nyt under solen. Jeg ser efterhånden frem til, at de to erfarne komikere finder på nye koncepter, som ikke er *Klovn* eller fredagsunderholdning på TV 2. Men som et indspark i kønsdebatten og med et begavet fokus på venskab, der ligger lysår væk fra temaerne i serien fra midt-00'erne, er alligevel værd *Klovn Forever* at se.

FAKTA

Klovn Forever har
premiere i dag i
biografer landet over